

ODLUKA (EU) 2021/1442 EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE**od 3. kolovoza 2021.****o prenošenju ovlasti za donošenje odluka o internim modelima i o produljenju rokova (ESB/2021/38)**

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ⁽¹⁾, a osobito njezine članke 148., 149. i 150.,uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija ⁽²⁾, a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (e),uzimajući u obzir Odluku (EU) 2017/933 Europske središnje banke od 16. studenoga 2016. o općem okviru za prenošenje ovlasti za donošenje odluka za pravne instrumente povezane s nadzornim zadaćama (ESB/2016/40) ⁽³⁾, a posebno njezin članak 4.,

budući da:

- (1) Unutar okvira članka 6. Uredbe (EU) br. 1024/2013, Europska središnja banka (ESB) obavlja isključivu zadaću nadzora kreditnih institucija s ciljem osiguravanja dosljedne primjene nadzornih standarda, jačanja financijske stabilnosti i osiguravanja jednakih uvjeta.
- (2) U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe (EU) br. 1024/2013, ESB je, kao nadležno tijelo za značajne nadzirane subjekte, odgovoran za davanje prethodnog odobrenja značajnim nadziranim subjektima za produljenje roka za postupno uvođenje pristupa zasnovanog na internim rejting sustavima za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik u različitim kategorijama izloženosti i poslovnih jedinica u skladu s člankom 148. Uredbe (EU) br. 575/2013, za povratak na primjenu manje sofisticiranih pristupa u skladu s člankom 149. Uredbe (EU) br. 575/2013 i za trajnu primjenu standardiziranog pristupa u skladu s člankom 150. Uredbe (EU) br. 575/2013.
- (3) Nadzorne odluke ESB-a mogu sadržavati obveze ili zahtjeve koje adresat mora ispuniti do određenog roka, ako je to potrebno kako bi se osigurala ispravna provedba odluke ili drugih zahtjeva. Na zahtjev nadziranih subjekata ESB može produljiti rok za ispunjenje obveza ili zahtjeva drugom nadzornom odlukom, ako se to smatra razumnim. Nadalje, na zahtjev namjeravanih stjecatelja, ESB može produljiti najdulji rok za zaključenje namjeravanog stjecanja kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji.
- (4) ESB, kao nadležno tijelo, mora donijeti znatan broj odluka o internim modelima i odluka o produljenju rokova svake godine. Radi olakšavanja postupka donošenja odluka, potrebna je odluka o prenošenju ovlasti u odnosu na donošenje takvih odluka. Sud Europske unije prepoznao je da je prenošenje ovlasti neophodno radi omogućavanja instituciji od koje se zahtijeva donošenje značajnog broja odluka da obavlja svoje dužnosti. Slično tomu, prepoznao je potrebu osiguravanja da tijela nadležna za donošenje odluka mogu djelovati na načelu svojstvenom svim institucionalnim sustavima ⁽⁴⁾.
- (5) Prenošnje ovlasti za donošenje odluka trebalo bi biti ograničeno i razmjerno, a opseg prenošenja treba biti jasno utvrđen.

⁽¹⁾ SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

⁽²⁾ SL L 287, 29.10.2013., str. 63.

⁽³⁾ SL L 141, 1.6.2017., str. 14.

⁽⁴⁾ Presuda Suda Europske unije od 23. rujna 1986., AKZO *Chemie* protiv Komisije, 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, stavak 37.; i presuda Suda Europske unije od 26. svibnja 2005., *Carmine Salvatore Tralli* protiv ESB-a, C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, stavak 59.

- (6) Upravno vijeće odlučilo je 24. lipnja 2020. uspostaviti blisku suradnju između ESB-a i Republike Bugarske ⁽⁵⁾ te između ESB-a i Republike Hrvatske ⁽⁶⁾. Člankom 7. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 predviđeno je da za obavljanje određenih zadaća u vezi s kreditnim institucijama osnovanim u državi članici čija valuta nije euro, ako je uspostavljena bliska suradnja u skladu s tim člankom, ESB može dati upute nacionalnom nadležnom tijelu odgovarajuće države članice. Stoga je primjereno uključiti takve upute među akte koje ESB može donijeti prenošenjem ovlasti voditeljima radnih jedinica u skladu s odgovarajućim odredbama ove Odluke.
- (7) Odluka (EU) 2017/933 (ESB/2016/40) utvrđuje postupak koji je potrebno poštovati za donošenje odluka o prenošenju ovlasti u vezi s nadzorom i osobama kojima se mogu prenijeti ovlasti za donošenje odluka. Ta Odluka ne utječe na izvršavanje ESB-ovih nadzornih zadaća i bez utjecaja je na nadležnost Nadzornog odbora za predlaganje dovršenih nacрта odluka Upravnom vijeću.
- (8) Kada nisu ispunjeni kriteriji za donošenje delegirane odluke, odluka je potrebno donijeti u skladu s postupkom neisticanja prigovora u skladu s člankom 26. stavkom 8. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i člankom 13.g Odluke ESB/2004/2 Europske središnje banke ⁽⁷⁾. Nadalje, postupak neisticanja prigovora trebao bi se primjenjivati i kada su voditelji radnih jedinica zabrinuti u pogledu ispunjavanja kriterija za procjenjivanje odluka o internim modelima ili odluka o produljenju rokova zbog složenosti procjene ili osjetljivosti pitanja i ako ishod odgovarajuće procjene izravno utječe na jednu ili više tih drugih odluka te bi stoga isti donositelj odluka trebao istodobno razmotriti odluke kako bi se spriječili proturječni ishodi.
- (9) Nadzorne odluke ESB-a mogu biti podvrgnute administrativnom preispitivanju u skladu s člankom 24. Uredbe (EU) br. 1024/2013, a kako je dalje utvrđeno Odlukom ESB/2014/16 Europske središnje banke ⁽⁸⁾. U slučaju takvog administrativnog preispitivanja, Nadzorni odbor trebao bi uzeti u obzir mišljenje Administrativnog odbora za preispitivanja i dostaviti novi nacrt odluke Upravnom vijeću na donošenje u skladu s postupkom neisticanja prigovora,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „odluka o internim modelima” znači odluka ESB-a o prethodnom odobrenju produljenja roka za postupno uvođenje pristupa zasnovanih na internim rejting sustavima za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik u različitim kategorijama izloženosti u skladu s člankom 148. Uredbe (EU) br. 575/2013, o povratku na primjenu manje sofisticiranih pristupa u skladu s člankom 149. Uredbe (EU) br. 575/2013 i o trajnoj primjeni standardiziranog pristupa u skladu s člankom 150. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (2) „standardizirani pristup” znači pristup za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za potrebe članka 92. stavka 3. točaka (a) i (f) Uredbe (EU) br. 575/2013 iz dijela trećeg glave II. poglavlja 2. te Uredbe;

⁽⁵⁾ Odluka (EU) 2020/1015 Europske središnje banke od 24. lipnja 2020. o uspostavi bliske suradnje između Europske središnje banke i središnje banke Българска народна банка (Bugarska narodna banka) (ESB/2020/30) (SL L 224 I, 13.7.2020., str. 1.).

⁽⁶⁾ Odluka (EU) 2020/1016 Europske središnje banke od 24. lipnja 2020. o uspostavi bliske suradnje između Europske središnje banke i Hrvatske narodne banke (ESB/2020/31) (SL L 224 I, 13.7.2020., str. 4.).

⁽⁷⁾ Odluka ESB/2004/2 Europske središnje banke od 19. veljače 2004. o donošenju Poslovnika Europske središnje banke (SL L 80, 18.3.2004., str. 33.).

⁽⁸⁾ Odluka ESB/2014/16 Europske središnje banke od 14. travnja 2014. o osnivanju Administrativnog odbora za preispitivanja i njegovih pravila postupanja (SL L 175, 14.6.2014., str. 47.).

- (3) „pristup zasnovan na internim rejting sustavima” (IRB pristup) znači pristup za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za potrebe članka 92. stavka 3. točaka (a) i (f) Uredbe (EU) br. 575/2013 iz dijela trećeg glave II. poglavlja 3. te Uredbe;
- (4) „stopa redovnog osnovnog kapitala”, „stopa osnovnog kapitala” i „stopa ukupnog kapitala” znači stopa redovnog osnovnog kapitala, stopa osnovnog kapitala odnosno stopa ukupnog kapitala kako su navedene u članku 92. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (5) „obveza” znači dodatna odredba u odnosu na nadzornu odluku kojom se od adresata zahtijeva da poduzmu mjere u roku kako bi se osigurala pravilna provedba nadzorne odluke;
- (6) „ograničenje” znači dodatna odredba u odnosu na nadzornu odluku kojom se ograničava ili mijenja dopuštena upotreba internog modela, među ostalim uvođenjem viših multiplikacijskih faktora ili kapitalnih dodataka;
- (7) „produljene odluke o rokovima” znači odluka ESB-a o produljenju (a) roka za ispunjavanje obveza ili zahtjeva koje je ESB odredio nadzornom odlukom i (b) najduljeg razdoblja za zaključenje namjeravanog stjecanja utvrđenog u odluci o kvalificiranim udjelima jer su takve odluke definirane u članku 1. točki 3. Odluke (EU) 2019/1376 Europske središnje banke (ESB/2019/23)⁽⁹⁾;
- (8) „delegirana odluka” znači delegirana odluka kako je definirana u članku 3. točki 4. Odluke (EU) 2017/933 (ESB/2016/40);
- (9) „voditelji radnih jedinica” znači voditelji radnih jedinica ESB-a kojima je prenesena ovlast za donošenje odluka o internim modelima ili odluka o produljenju rokova;
- (10) „postupak neisticanja prigovora” znači postupak utvrđen člankom 26. stavkom 8. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i kako je dalje razrađen u članku 13.g Odluke ESB/2004/2;
- (11) „negativna odluka” znači odluka kojom se ne daje odobrenje ili produljenje koje zahtijeva značajni nadzirani subjekt ili namjeravani stjecatelj ili odluka kojom se to odobrenje ne daje u potpunosti. Odluka s dodatnim odredbama kao što su uvjeti, obveze ili ograničenja smatra se negativnom odlukom osim ako se tim dodatnim odredbama (a) osigurava da nadzirani subjekt ispunjava zahtjeve mjerodavnog prava Unije navedenog u članku 4. stavku 2., članku 5. stavku 2. i članku 6. stavku 2., a koji su dogovoreni u pisanom obliku, ili (b) samo potvrđuje jedan ili više postojećih zahtjeva koje nadzirani subjekt mora ispuniti u skladu s pravom Unije ili se zahtijevaju informacije o ispunjavanju jednog ili više takvih zahtjeva;
- (12) „osjetljivost” znači osobina ili činjenica koja može imati negativan utjecaj na ugled ESB-a i/ili učinkovito i dosljedno djelovanje jedinstvenog nadzornog mehanizma, uključujući, ali ne ograničavajući se na sljedeće: (a) ako je odgovarajući nadzirani subjekt bio je ili je trenutčno podvrgnut strogim nadzornim mjerama kao što su mjere rane intervencije; (b) nacrt odluke kada bude donesena uspostaviti će novi presedan koji može obvezivati ESB u budućnosti; (c) nacrt odluke kada bude donesena može privući negativnu pažnju medija ili javnosti; ili (d) nacionalno nadležno tijelo koje je uspostavilo blisku suradnju s ESB-om izrazilo je ESB-u svoje neslaganje s prijedlogom nacrta odluke;
- (13) „značajni nadzirani subjekt” znači značajni nadzirani subjekt kako je definiran u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke (ESB/2014/17)⁽¹⁰⁾;
- (14) „značajna nadzirana grupa” znači značajna nadzirana grupa kako je definirana u članku 2. točki 22. Uredbe (EU) br. 468/2014 (ESB/2014/17);

⁽⁹⁾ Odluka (EU) 2019/1376 Europske središnje banke od 23. srpnja 2019. o prenošenju ovlasti za donošenje odluka o sustavu jedinstvene putovnice, stjecanju kvalificiranih udjela i oduzimanju odobrenja za rad kreditnih institucija (ESB/2019/23) (SL L 224, 28.8.2019., str. 1.).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL L 141, 14.5.2014., str. 1.).

- (15) „odluka donesena na temelju SREP-a” znači odluka donesena na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1024/2013 nakon godišnjeg postupka nadzorne provjere i ocjene u smislu članka 97. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (16) „Vodič ESB-a” znači dokument koji je donijelo Upravno vijeće na prijedlog Nadzornog odbora, koji je objavljen na mrežnim stranicama ESB-a i kojim se daju upute o ESB-ovu razumijevanju pravnih zahtjeva.
- (17) „Vodič ESB-a o internim modelima” znači dokument ovog naziva i svaki drugi dokument kojim se daju upute o ESB-ovu razumijevanju pravnih zahtjeva koji se primjenjuju na procjenu internih modela koje je donijelo Upravno vijeće na prijedlog Nadzornog odbora i koji je objavljen na mrežnim stranicama ESB-a.

Članak 2.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Odlukom utvrđuju kriteriji za prenošenje ovlasti za donošenje odluka voditeljima radnih jedinica ESB-a za donošenje odluka o internim modelima i odluka o produljenju rokova.
2. Prenošnje ovlasti za donošenje odluka bez utjecaja je na nadzornu procjenu koja se provodi za potrebe donošenja odluka o internim modelima i odluka o produljenju rokova.

Članak 3.

Prenošenje odluka o internim modelima i odluka o produljenju rokova

1. U skladu s člankom 4. Odluke (EU) 2017/933 (ESB/2016/40), Upravno vijeće ovime prenosi voditeljima radnih jedinica koje je imenovao Izvršni odbor u skladu s člankom 5. te Odluke, ovlast za donošenje sljedećih odluka:
 - (a) o odobrenju za produljenje roka za postupno uvođenje IRB pristupa u skladu s člankom 148. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) o odobrenju povratka na primjenu manje sofisticiranih pristupa u skladu s člankom 149. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (c) o odobrenju trajnog izuzeća od primjene standardiziranog pristupa u skladu s člankom 150. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (d) o produljenju rokova.
2. Prenošnje ovlasti za donošenje odluka u skladu sa stavkom 1. primjenjuje se na:
 - (a) donošenje nadzornih odluka ESB-a;
 - (b) ESB-ovo donošenje uputa upućeno, na temelju članka 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013, nacionalnim nadležnim tijelima s kojima je ESB uspostavio blisku suradnju.
3. Odluke o internim modelima navedene u stavku 1. donose se putem delegirane odluke ako su ispunjeni kriteriji za donošenje delegiranih odluka, kako su navedeni u člancima 4., 5. i 6.
4. Odluke o produljenju rokova navedene u stavku 1. donose se putem delegirane odluke ako su ispunjeni kriteriji za donošenje delegiranih odluka, kako su navedeni u člancima 7. i 8.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

5. Odluke o internim modelima i odluke o produljenju rokova ne donose se putem delegirane odluke ako je zbog složenosti procjene ili osjetljivosti pitanja potrebno da se one donesu u skladu s postupkom neisticanja prigovora. Voditelji radnih jedinica dostavljaju Nadzornom odboru i Upravnom vijeću odluku o internim modelima ili odluku o produljenju rokova koja ispunjava kriterije za donošenje delegiranih odluka iz članaka od 4. do 8. za donošenje u skladu s postupkom neisticanja prigovora ako nadzorna procjena te odluke o internim modelima ili odluke o produljenju roka izravno utječe na nadzornu procjenu druge odluke koja se donosi u skladu s postupkom neisticanja prigovora.

6. Negativne odluke o internim modelima i negativne odluke o produljenju rokova ne donose se putem delegirane odluke.

Članak 4.

Kriteriji za donošenje delegiranih odluka o prethodnom odobrenju za produljenje roka za postupno uvođenje IRB pristupa

1. Odluke kojima se daje odobrenje za produljenje roka za postupno uvođenje IRB pristupa donose se putem delegirane odluke ako su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

- (a) produljenje se zahtijeva za razdoblje od najdulje tri godine od roka utvrđenog u posljednjem odobrenom planu za postupno uvođenje IRB pristupa za odgovarajuću kategoriju izloženosti ili za poslovnu jedinicu ili za primjenu vlastite procjene gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza ili konverzijskih faktora iz članka 148. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (b) vrijednost izloženosti i iznos izloženosti ponderiran rizikom izloženosti na koje institucija primjenjuje IRB pristup, izračunani uzimajući u obzir smjernice za izračun tih iznosa kako je utvrđeno u ESB-ovu Vodiču o internim modelima, jesu i ostaju, nakon odluke, iznad 50 % ukupne vrijednosti izloženosti i ukupnog iznosa izloženosti ponderiranog rizikom na konsolidiranoj razini značajne nadzirane grupe ili na pojedinačnoj razini značajnog nadziranog subjekta, ako takav značajni nadzirani subjekt nije dio značajne nadzirane grupe.

2. Procjena produljenja roka za postupno uvođenje IRB pristupa provodi se u skladu s člankom 148. Uredbe (EU) br. 575/2013 i provedbenim i regulatornim tehničkim standardima koje je donijela Europska komisija, također uzimajući u obzir sve primjenjive vodiče ESB-a ili slične dokumente koje donosi ESB, kao i smjernice i konačni nacrt regulatornih tehničkih standarda europskih nadzornih tijela.

Članak 5.

Kriteriji za donošenje delegiranih odluka o prethodnom odobrenju povratka na primjenu manje sofisticiranih pristupa

1. Odluke kojima se daje odobrenje za povratak na primjenu manje sofisticiranih pristupa donose se putem delegirane odluke ako su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

- (a) nakon povratka na primjenu manje sofisticiranih pristupa, procjenjuje se da će regulatorni kapital nadziranog subjekta i dalje prelaziti zbroj zahtjeva utvrđenih u članku 92. stavku 1. točkama od (a) do (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, regulatorni kapital koji se mora držati u skladu s člankom 16. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1024/2013, zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kako je definiran u članku 128. točki 6. Direktive 2013/36/EU i upute u sklopu drugog stupa kako su iznesene u posljednjoj dostupnoj odluci na temelju SREP-a a stopa redovnog osnovnog kapitala se ne smanjuje za više od 50 baznih bodova i iznos koji iz toga proizlazi na ukupni kapitalni zahtjev i upute u sklopu drugog stupa kako su iznesene u posljednjoj dostupnoj odluci na temelju SREP-a nisu manje od 50 baznih bodova u smislu stope redovnog osnovnog kapitala na konsolidiranoj razini značajne nadzirane grupe ili na pojedinačnoj razini značajnog nadziranog subjekta, ako takav značajni nadzirani subjekt nije dio značajne nadzirane grupe;

(b) nakon povratka na primjenu manje sofisticiranih pristupa, kapitalni zahtjevi nisu smanjeni na konsolidiranoj razini značajne nadzirane grupe ili na pojedinačnoj razini značajnog nadziranog subjekta, ako takav značajni nadzirani subjekt nije dio značajne nadzirane grupe.

2. Ako se zahtjev za povratak na primjenu manje sofisticiranih pristupa odnosi na više od jednog rejting-sustava, odluka se donosi putem delegirane odluke ako su ispunjeni svi kriteriji iz stavka 1. u odnosu na svaki rejting-sustav u području primjene odluke.

3. Procjena u odnosu na povratak na manje sofisticirane pristupe provodi se u skladu s člankom 149. Uredbe (EU) br. 575/2013 i provedbenim i regulatornim tehničkim standardima koje je donijela Komisija, također uzimajući u obzir sve primjenjive vodiče ESB-a ili slične dokumente koje donosi ESB, kao i smjernice i konačni nacrt regulatornih tehničkih standarda europskih nadzornih tijela.

Članak 6.

Kriteriji za donošenje delegiranih odluka o prethodnom odobrenju za trajno izuzeće od primjene standardiziranog pristupa

1. Odluke kojima se daje odobrenje za trajno izuzeće od primjene standardiziranog pristupa donose se putem delegirane odluke ako su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

(a) nakon odluke o trajnom izuzeću od primjene standardiziranog pristupa, vrijednost izloženosti i iznos izloženosti ponderiran rizikom izloženosti na koje institucija primjenjuje IRB pristup, izračunan uzimajući u obzir smjernice iz ESB-ova Vodiča o internim modelima, je i ostaje nakon odluke, iznad 50% ukupne vrijednosti i ukupnog iznosa izloženosti ponderiranog rizikom na konsolidiranoj razini značajne nadzirane grupe ili na pojedinačnoj razini značajnog nadziranog subjekta, ako takav značajni nadzirani subjekt nije dio značajne nadzirane grupe;

(b) nakon odluke o trajnom izuzeću o primjene standardiziranog pristupa, povećanje vrijednosti izloženosti i iznosa izloženosti ponderiranih rizikom obuhvaćenih standardiziranim pristupom ne prelazi 20 % ukupne vrijednosti izloženosti i ukupnog iznosa izloženosti ponderiranog rizikom na konsolidiranoj razini značajne nadzirane grupe ili na pojedinačnoj razini značajnog nadziranog subjekta, ako takav značajni nadzirani subjekt nije dio značajne nadzirane grupe.

2. Procjena u odnosu na trajno izuzeće od primjene standardiziranog pristupa provodi se u skladu s člankom 150. Uredbe (EU) br. 575/2013 i provedbenim i regulatornim tehničkim standardima koje je donijela Komisija, također uzimajući u obzir sve primjenjive vodiče ESB-a ili slične dokumente koje donosi ESB, kao i smjernice i konačni nacrt regulatornih tehničkih standarda europskih nadzornih tijela.

Članak 7.

Kriteriji za donošenje delegiranih odluka o produljenju rokova za ispunjenje obveza i za zahtjeve određene u prethodnoj nadzornoj odluci ESB-a

1. Odluke o produljenju rokova za ispunjenje obveza i za zahtjeve određene u prethodnoj nadzornoj odluci ESB-a donose se putem delegirane odluke ako su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

(a) nadzirani subjekt zahtijeva produljenje roka, a zahtjev se dostavi ESB-u najmanje 30 dana prije isteka roka;

(b) produljenje ne premašuje trajanje razdoblja prije početnog roka i ne premašuje 12 mjeseci;

(c) produljenje negativno ne utječe na prava nadziranog subjekta.

2. Neovisno o stavku 1., odluke o produljenju rokova ne donose se putem delegirane odluke ako se primjenjuje bilo što od sljedećeg:
- (a) produljenje podrazumijeva promjenu izvornog područja primjene obveze ili zahtjeva iz prethodne nadzorne odluke ESB-a ili osnovne procjene na kojoj se ta prethodna odluka temelji;
 - (b) produljenje se odnosi na rok koji je već produljen;
 - (c) produljenje roka zahtijeva kreditna institucija čija je ocjena za upravljanje kako je utvrđeno u posljednjoj dostupnoj odluci na temelju SREP-a 4;
 - (d) produljenje zahtijeva kreditna institucija čiji je iznos regulatornog kapitala iznad uputa u sklopu drugog stupa, kako je utvrđeno u posljednjoj dostupnoj odluci na temelju SREP-a, niži od 100 baznih bodova u smislu stope redovnog osnovnog kapitala;
 - (e) produljenje zahtijeva kreditna institucija kojoj su tijekom prethodne tri godine određene mjere rane intervencije predviđene člankom 27. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹²⁾;
 - (f) produljenje nije dozvoljeno na temelju primjenjivog prava.
3. Procjena zahtjeva za produljenje rokova provodi se s obzirom na sljedeće: (a) je li produljenje razumno, uzimajući u obzir obrazloženje zatraženog produljenja koje je dostavila kreditna institucija i (b) ugrožava li produljenje učinkovitu provedbu nadzorne mjere.

Članak 8.

Kriteriji za donošenje delegiranih odluka o produljenju najduljeg mogućeg razdoblja za zaključenje namjeravanog stjecanja

1. Odluke o produljenju najduljeg razdoblja utvrđenog u odlukama o kvalificiranim udjelima za zaključenje namjeravanog stjecanja donose se putem delegirane odluke ako se produljenje odobrava za razdoblje od najviše 12 mjeseci od datuma isteka izvornog razdoblja za zaključenje namjeravanog stjecanja.
2. Neovisno o stavku 1., odluke o produljenju rokova najduljeg razdoblja na koje se odnose ne donose se putem delegirane odluke ako se primjenjuje bilo što od sljedećeg:
- (a) produljenje podrazumijeva promjenu izvornog područja primjene odluke o kvalificiranim udjelima ili osnovnu procjenu na kojoj se ta odluka temelji;
 - (b) najdulje razdoblje već je produljeno;
 - (c) namjeravani stjecatelj ili ciljni subjekt je kreditna institucija čija je ocjena za upravljanje kako je utvrđeno u posljednjoj dostupnoj odluci na temelju SREP-a 4;
 - (d) namjeravani stjecatelj ili ciljni subjekt je kreditna institucija čiji je iznos regulatornog kapitala iznad uputa u sklopu drugog stupa, kako je utvrđeno u posljednjoj dostupnoj odluci na temelju SREP-a, niži od 100 baznih bodova u smislu stope redovnog osnovnog kapitala;
 - (e) namjeravani stjecatelj ili ciljni subjekt kreditna je institucija kojoj su tijekom prethodne tri godine određene mjere rane intervencije predviđene člankom 27. Direktive 2014/59/EU.
3. Procjena zahtjeva za produljenje najduljeg razdoblja provodi se s obzirom na sljedeće: (a) je li produljenje razumno, uzimajući u obzir obrazloženje zatraženog produljenja koje je dostavio predloženi stjecatelj i (b) ugrožava li produljenje učinkovitu provedbu nadzorne mjere.

⁽¹²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

*Članak 9.***Prijelazna odredba**

Ova se Odluka ne primjenjuje na slučajeve kada je zahtjev za odluku o internim modelima ili zahtjev za produljenje roka dostavljen ESB-u prije stupanja na snagu ove Odluke.

*Članak 10.***Stupanje na snagu**

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 3. kolovoza 2021.

Predsjednica ESB-a
Christine LAGARDE
